

A TÁGAS TÉR PERSPEKTÍVÁJA

Ebben a tanításban egy alapvető gondolkodási sémáról fogunk tanulni, egy olyan szemléletről, amely meghatározza az identitásunkat, a hozzáállásunkat az előttünk álló kihívásokhoz és lehetőségekhez. Ez pedig a beszűkülés vagy a kitágulás mentalitása és gondolkodásmódja. Kezdj el beszélgetni valakivel, tegyél fel neki néhány keresztkérdést, és néhány perc alatt rá fogsz jönni, hogy milyen a szemlélete: beszűkült vagy tág szemléletű ember. Mert ez mindig kijön a beszéden keresztül. Mik a szembetűnő különbségek a kétféle hozzáállás és gondolkodási séma között? Csak néhány szempont: a beszűkült ember beszéde alapvetően negatív, a hitetlenség, a kritizálás, a kicsinyesség, az elégedetlenség, a kételkedés a jellemzője, míg a kitágult szemléletű embert a hit beszédei és a pozitív beszédek, a hálaadás, a jó kihangsúlyozása, a bátorítás jellemzi. A beszűkült ember mindig arról beszél, amit az emberek mondanak, emberi véleményekre figyel, emberi tanácsokat és a realitásokat veszi figyelembe, míg a kitágult ember arról beszél, amit Isten mond neki, és a természetfeletti is számol, amikor kalkulálnia kell. A beszűkült ember az előtte álló útnak az akadályairól és veszélyeiről beszél, míg a kitágult ember a célokról és a lehetőségekről beszél. A beszűkült ember a láthatókra néz, míg a kitágult ember a láthatatlanra néz a hite által. Tehát ahogy látjátok, ez a mentalitás nagyon sok mindent meghatároz az életünkben. És Isten egy kitágulást akar elhozni az életünkre nézve, míg a Sátán mindig a beszűkülésbe vezet bennünket. És nekünk el kell döntenünk, melyik utat és melyik gondolkodási sémát választjuk, és meg kell újítanunk a gondolkodásmódunkat a **Róma 12:1-2** szerint, mert ezért nem imádkozni kell, hanem ezt nekünk kell végigvinnünk a saját életünkben.

A Biblia azt mondja, hogy a Sátán, a mi ellenségünk azt akarja, hogy az ember minél szűkebb területen mozogjon! Ő a sötétségben tart, akadályoz, megfoszt a javainktól és az áldásainktól, beszűkíti az igazságot és beszűkíti a szeretet. Ezeket mind megtaláljuk a Bibliában. A Sátán akarata, hogy mi szűk területen éljünk. Mert a szűk téren, a szellemileg is beszűkült életben szűken teremnek a gyümölcsök és az áldások, szűk lesz az öröm és szűk lesz a boldogság is, sok ember életében csak pillanatokra korlátozódik, és szűk lesz az, ami van, és soha nem leszünk elégedettek semmivel, és beköltözik az életünkbe az elégedetlenség, a kritizálás és a lázadás szellemisége. Ez a Sátán akarata és terve. Hogy kifosszon bennünket és beszűkítse az életünket. És hogyan tudja ezt elérni? Korlátokat állít fel körénk. Korlátokat állít a gondolkodásunkba, a hitünkbe, a kapcsolatainkba, és egyre szorosabbra és szorosabbra vonja ezeket a korlátokat, hogy beszorítson és beszűkítsen bennünket. Hogy legyen egy beszűkült gondolkodásmódunk, legyen egyre szűkebb az, amit a Biblia igazságaiból ismerünk és el is hiszünk, hogy legyünk szűkkeblűek, hogy alig-alig legyen olyan kapcsolatunk, amin keresztül az evangéliumot hirdetni tudjuk, és legyenek a gyülekezeteink is minél szűkebb téren, egyre szűkebb hatással és sőtartalommal a világra nézve. Ez a Sátán akarata. Korlátok közé szorítani bennünket minden téren! És az Ő egyik legkedvesebb tevékenysége a korlátállítgatás a hívők életébe. Pedig tudnotok kell, hogy a Bibliában rengeteg ígéret van azzal kapcsolatban, hogy Isten a „tágas teret” készítette el a fiai számára! De a mi életünkben sokszor mégis szűken teljesednek be ezek az ígéretetek, és a gyülekezetnek is csak egy nagyon szűk terület jut a világból! Pedig a korlátok között limitáltak az áldások, limitált a szabadulás és limitált a győzelem is. Istennek viszont egészen más terve van velünk, Ő nem egy limitált kereszténységet akar! Most csak említés szintjén néhány ige, amelyeket később részletesen is meg fogunk nézni:

Dávid azt mondja a **18. zsoltárban**: *Az ÚR az én támaszom. Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.*

A **31. zsoltárban**: *Ujjongva örülök hűségednek, mert nem adtál az ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat.*

A 118. zsolnáárban: *Nyomorúságomban az ÚRat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem. Velem van az ÚR, nem félek, ember mit árthat nekem?*

És a **119. zsolnáárban:** *Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem. Isten tágas térre vezet bennünket!*

1. A BESZÚKÜLÉST OKOZÓ KORLÁTOK

Nézzük tehát az életünknek azokat a területeit konkrétan, ahol a Sátán korlátokat állít fel, hogy a beszűkülésbe szorítson bennünket. Az általános alapelv, hogy a bűn mindig bekorlátoz, a hit és az engedelmisség pedig mindig tág térre vezet. Nézzünk meg néhány területet konkrétan is, hogyan működik a Sátán beszűkítő taktikája, hogy résen tudjunk lenni, és ezeket a korlátokat ne engedjük felállítani, vagy ha már állnak, tudjuk őket tudatosan lerombolni.

1. AZ ISTENISMERET ÉS BIBLIAISMERET KORLÁTAI

Az átlagember alig tud valamit Istenről. Amit tud, az se biztos, hogy igaz, mert nem hallgatja meg azt, amit Isten önmagáról elmondana, mert ehhez csendességet kellene tartani, és nem ötperceset, Bibliát kellene olvasni, de sokat, és nem csak a Bibliáról szóló könyveket, és gyülekezetbe kellene járni, de nem csak látogatóba. Sajnos sok mai embernek olyan az istenképe, ami leginkább a Windowshoz hasonlít: testre szabható. Ami kellemes, azt beválogatom az istenképembe, ami kellemetlen, azt meg kiválogatom belőle. A feltétel nélküli megbocsátás jöhet, a szentséget azonban nem kell túlzásba vinni. És így lesz egy saját, személyre szabott, egyéni felhasználói fiókokkal rendelkező bálvány-istenem, külön jelszavakkal és beállításokkal. Csakhogy ez egy nagyon szegényes és szűk hatalmú isten lesz, aki nagyon ritkán tud majd segíteni nekünk, mert ez nem az egyetlen, élő Isten. Ő ugyanis nem testreszabható, sokkal inkább ő akar bennünket testre szabni – az ő Fiának képére akar szabni bennünket! Az első kérdés most, ha szeretnél kijutni a szűkösségből a tágas térre: mit és mennyit tudsz Istenről? És amit tudsz, azt honnan tudod? Kiszoptad a kisujjadból, hallottad másoktól, a szülőktől, a gyülekezetben vagy a lelkésztől, vagy magától az élő Istentől hallottad?!

Isten szavát a Biblia két különböző görög szóval írja le. Az egyik a „logosz”, a másik a „rhéma.” Mindkettő az Isten „igéjeként” fordított görög szó, azonban a jelentésárnyalatukban van egy említésre méltó különbség. A „logosz” az Isten kijelentésének összességét jelenti, magát a Bibliát, az ismeret forrását. Akkor van „logoszm”, ha van Bibliám, azaz ismerem a Kijelentést. A „logoszt” lehet tárolni a polcon porosodva, és lehet a mindennapi táplálékom. A „rhéma” azonban az az ige, amit személyesen nekem mond Isten. A személyre szabott és élő részlete a logosznak, ami Istentől egyenesen és aktuálisan nekem jön. A „rhéma” fog megszólítani, eligazítani, vezetni, feddeni, feltölteni, vigasztalni, látást adni, erőt adni – a „rhéma” az, ami az élő Istennel valóságosan összeköt. Nem maszek kijelentés, hanem mindig a „logosz” Szent Szellem által megelevenített része.

Az a tapasztalatom, hogy a mai keresztényeknek nagyon szűk az Isten-ismeretük. És ennek az az oka, hogy nagyon szűk és felületes a bibliaismeretük. A „logoszukkal” lehet, hogy nincsen baj, de a „rhémájuk” nagyon kevés. Sokszor kívülről idézik azokat az igeverseket, amelyeket talán sosem értettek meg, mert sosem lett személyes üzenetté és élő igévé a számukra. És ennek két következménye mindig van: egyrészt egy nagyon beszűkült, limitált keresztény életet élnek meg, másrészt egy nagyon beszűkült evangéliumot tudnak hirdetni és megvalósítani a világban. A lényeg fog hiányozni mindkettőből: a Lélek bizonyító ereje – ahogy Pál írja az **1Krointus 2:4-ben**. És maradnak a szavak, az elméletek, a teológiák, az olyan igék tömege, amelyekre sokat hivatkoznak, de amelyeket sosem látnak működni és beteljesedni a saját életükben. A Sátán a történelem folyamán sokszor próbálta kiiktatni a logoszt: 1500 éven át szinte olvashatatlan nyelven tartotta a Bibliát, aztán az egyházzal gyilkoltatta a bibliafordítókat, aztán kitaláltatta a bibliakritikát – de mára a logosz elleni merényletei lassan kifulladtak. Ezért taktikát változtatott, és ma a „rhémát” támadja! Legyen a kezünkben a Biblia, csak ne higgyünk neki, csak ne legyen személyessé az ige, csak ne éljünk aszerint. Maradjunk szűk téren. Ebből a szűkösségből csak az jut ki az Isten által megígért tágas térre, akinek

az életében a Biblia megismerése, megértése, és naponkénti megélése tágas teret kap! Csak egyetlen igei utalás a számtalan közül – a **Zsoltárok 81:9-17**:

Hallgass meg, népem, hadd intselek! Bárcsak hallgatnál rám, Izráel! Ne legyen más istened, idegen istent ne imádj! Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről. Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm! De népem nem hallgatott szavamra, Izráel nem engedelmeskedett nekem. Ezért hagytam, hogy szívük kemény maradjon, és kövessék a maguk tanácsát. Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izráel! Hamar megaláznám ellenségeit, ellenfeleire emelném kezem. Az ÚR gyűlölői hízelegnének neki, az ő ideje pedig örökké tartana. A búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám jól.

Isten azt mondja, ha Izráel hallgatna szavaira, azaz megtartaná Isten parancsolatait, biblikusan élne, akkor megtöltené a száját, minden ellenségét elűzné, a búza legjavát adná neki. Ez a kitágulás és a bőség képe. Az engedetlenség azonban elhozza a beszűkülést, az éhezést és az ellenségeket. A „Bárcsak hallgatnál rám” – azt jelenti, hogy figyelek Isten kijelentéseire és engedelmeskedek is nekik. Az Istennek való engedelmisség mindig a tág térre vezet bennünket – ez általános alapelv a Bibliában.

2. A HITÜNK BEKORLÁTOZÁSA

Sok keresztény embert a Sátán nem tud bekorlátozni az istenismeret terén, mert vannak olyanok, akik nagyon szeretik a Bibliájukat és az Istennel való csendességet és közösséget. Vannak olyan emberek, akiknek igenis van „rhémájuk”, sok és mindig friss. Akkor a Sátán egy újabb területen támad, és a hitüket próbálja meg szűk területre korlátozni. Ez a második csapda.

Mit jelent a szűk korlátok között mozgó hit? Nemsokára részletesen áttanulmányozzuk a hit működéséről szóló bibliai kijelentéseket, most mindebből annyit vetítünk előre, hogy a tradicionális, vagy vallásos hit ugyan ismeri Isten ígéreteit és tudja azt is, hogy mit készített el Isten az őt szeretőknek a láthatatlan világban, azonban a tradicionális hit ezeket ott is hagyja, ahol vannak. Vannak ígéretei és igéi, de nincs hite ahhoz, hogy azokat láthatóvá tegye, hogy azokat birtokba vegye. Azt már láttuk, hogy a Kánaán földjét kikémlelő tíz kémnek is volt kijelentése, de nem hittek abban, hogy működni fognak ezek a kijelentések. És megfutamodtak, nem vették birtokba az örökségüket, és el kellett pusztulniuk. Mert a Sátán be tudta szűkíteni a hitüket.

Mondok néhány olyan ígértet példaként, amelyeket ismerünk és idézünk, mégsem hisszük el, hogy ma is működnének a mi életünkben is:

Máté 18:19: *És bizony, mondom nektek: ha ketten egyetértenek közületek a földön bármely dologban, MINDENT, AMIT CSAK KÉRNEK, megkapnak Atyámtól, aki a mennyben van.*

Isten akarata azoknak, akik *mindenben* egyetértenek, hogy *minden* kérésük meghallgattatik. Mi pedig azért, mert ezt nem hisszük el ezt a „mindent”, vagy mert az imakéréseink annyira nem fontosak, hogy az egység feltételét betöltsük az életünk minden területén, hogy fedezzük magunkat a kudarcok ellen, hozzáteesszük: „de ha nem tennéd is, legyen meg a Te akaratod!” Mit csináltunk ezzel? Hatástalanítottuk a hitből fakadó imádságot, és bekorlátoztuk Isten egyébként korlátok nélküli ígértét.

Jakab 5:14-15: *Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.*

Alig van olyan gyülekezet, amelyik ezt így gyakorolná! Tudom, hogy idegen a szokásainktól, nem szoktunk mi ilyeneket csinálni, de a Bibliában akkor is ez áll! Ez Isten akarata és a hozzá kapcsolódó ígértet! És ezt legyőzi az, amit megszoktunk, vagy amit nem szoktunk meg, mert még sose csináltuk. Szűk tere van az Istennek cselekedni, mi meg csodálkozunk, miért nem gyógyulnak meg a betegeink!

Jakab 4:7: Álljatok ellen az ördögnek és az elfut tőletek

Mikor éltük át utoljára, hogy az ördög elfutott tőlünk? Pedig ez Isten ígérete az Övéi számára! Mi azonban azt hirdetjük még a szószékekről is, hogy az a jó keresztény, aki gyorsabban fut, mint az ördög, és ha találkozik vele, akkor el tud szaladni előle. Ne menjünk a világba, mert ott az ördög, aki fenyeget bennünket a kísértéseivel. – Csakhogy nem ez van a Bibliában, hanem pontosan az ellenkezője! Csak nekünk sosem volt hitünk ahhoz, hogy győzzünk, mert alapvetően a védekezésre és a túlélésre rendezkedtünk be. És maradunk valamelyik sarokba beszorítva, gyümölcstelenül, bizonyágtételek nélkül.

A hit bekorlátozása mindig az engedelmesség elmaradásában mutatkozik meg. Ahol a Sátán be tudja korlátozni a hitünket, ott mindig elmarad az engedelmesség. Az előző példánál maradva, ha nem hiszünk a hit általi gyógyulásban, akkor elmarad az engedelmesség, tehát nem hívjuk magunkhoz a véneket, a vének nem is mennek és nem imádkoznak kézzel. Ennek a következménye pedig az, hogy elmarad a gyógyulás is. De nézzük meg ezt kicsit részletesebben is:

3. AZ ENGEDELMESSÉGÜNK BEKORLÁTOZÁSA

Ez a hit köré állított korlátok következménye. Nemsokára fogjuk majd látni, hogy az üdvösségünk Isten ingyen kegyelméből van, azért mi nem tudunk tenni semmit, azonban az áldások már nem ingyenesek, hanem azok az engedelmisségünk következményei. Ha nem engedelmeskedünk Istennek, akkor elzárjuk az áldások folyamatát, sőt, az engedetlenségünkkel egy másik folyamatot, az átkok folyamatát nyitjuk meg az életünkben. Úgy látom, hogy sok keresztény él egy nagyon korlátozott, erőtlen és tartalmatlan hívő életet az engedetlenségei miatt. Minden olyan katona Isten hadseregében, aki tehetetlenül, erőtlenül, bűnökkel terhelt harcol a Sátán erődítményei ellen, tulajdonképpen a saját katonatársait gyengíti és veszélyezteti! A Biblia tanítása szerint mi egy szellemi test vagyunk, és ha béna a kéz is meg a láb is, akkor hiába nagyon egészséges a szemünk, a testünk mindenestül elesik a csatában! Ez persze nem azt jelenti, hogy a Sátán le tudná győzni Krisztust, Őt nem tudja, de helyi gyülekezetet sajnos már nem egyet legyőzött azáltal, hogy a testrészeket egyenként megbénította. Tudomásul kell vennünk, hogy a koinónia azt jelenti, hogy az én engedelmisségem áldást hoz a gyülekezet egészére is, és az én engedetlenségem átkot és vereséget hoz a gyülekezet egészére is! De ugyanígy a gyülekezet áldásából én is részesülök, éppúgy, mint az átkából! Egy tanító egyszer azt mondta, hogy egy gyülekezet annyira szent, áldott vagy hatékony, amennyire a gyülekezetet felépítő tagok élete szent, áldott és hatékony!

Mit jelent az engedetlenség? Azt jelenti, hogy amit megértettem Isten ígéréseiből, azt nem teszem meg. Mivel erről lesz még szó később nagyon részletesen az átok-áldás témakörében, most elégedjünk meg azzal, hogy az engedetlenség is eszköz a Sátán kezében, hogy beszűkítse a teret előttünk és elzárjon bennünket az örökségünktől, a gyümölcseinktől és az áldásainktól. Csak egy igei példát említek erre, a **Jeremiás 6:16-19-ből**:

Így szól az ÚR: Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjetek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek! De ők ezt mondták: Nem megyünk! Öröket is állítottam föléljük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk! Ezért halljátok, népek, és tudd meg te, gyülekezet, mi vár rájuk! Halld meg, te föld! Íme, veszedelmet hozok erre a népre: saját gondolataik gyümölcset, mert nem figyeltek beszédemre, és tanításomat megvetették.

Nagyon jól lejön ebből az igéből a beszűkülés teljes folyamata. Elkezdődik egy gondolkozásmóddal és egy mentalitással, amiből bejön az engedetlenség, és az megszüli a szűkösséget. Minden területen ugyanez a folyamat zajlik le, és éppen ezért lényeges ezeket a területeket feltárni, és a folyamatot már a gyökerénél, a gondolkozási sémáknál megváltoztatni!

És még egy utolsó dolgot hadd mondjak itt: a beszűkült gondolkodásba, a bekorlátolt hitbe és engedelmisségbe nem férnek bele a nagy és tág tanítások és látások sem! Sokan frusztrálódnak abban, hogy hallják a nagy tanításokat, látják, hogy mások életében ezek hogyan hozzák el a tágasságot, a

sikerélményeket, a boldogságot, ami náluk nem működik. De ha te hallod Isten szavát, és azt mondod: „nem csinálom, nem megyek, nem teszem, nem hiszem” – akkor ne csodálkozz azon, hogy nálad a következmények sem fognak működni! A hit és az engedelmisség beszűkülésével MINDEN beszűkül az életedbe, csak tudod minek lesz bőséges áradása – a bűnnek és az átkoknak! Mert minden, ami nem hitből van, bűn! Ezt tanítja Isten Igéje a **Róma 14:23-ban**.

Nézzünk néhány konkrét korlátot is, mert ez a három összefoglalja az összes területet, de az Ige számos konkrét korlátról is beszél, hogy leleplezze és összetörje ezeket a korlátokat.

4. TESTI KORLÁTOK - BETEGSÉGEK

A kereszténység az eltorzult tanítási szemléletében a testre nem fektet nagy hangsúlyt, mondván, hogy az úgyszólván bűnös, nekünk csak a lelki dolgokkal kell foglalkozni. Ez azonban elvi szempontból is hibás, gyakorlati szempontból pedig abszolút meghatározó! Ami az elvi szempontot illeti: a test háttérbe szorítása és a testünkkel kapcsolatos dolgok, például a testkultúra, az egészség vagy a sexualitás perifériára kerülése egyáltalán nem biblikus, hanem alapvetően a gnosztikus gondolkodásmód terméke, amely más a 2. században eltorzította az egyház igei tanítását. A Biblia igenis fontosnak tartja a testünket is, Krisztus azt is megváltotta a Golgotán, akkor is, ha a megváltás következménye csak a feltámadott és megdicsőült testben fog megnyilvánulni. De Jézus szolgálatának legalább ugyanakkora része volt a gyógyítás és szabadítás a testi betegségekből, mint a tanítás, sőt, amikor a saját küldetését bejelentette a názáreti zsinagógában, és felolvasta az Ézsaiás 61:1-2-t, akkor azt mondta (a **Lukács 4:18-21-ben**):

„Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” ... Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára.”

Ebben a küldetési nyilatkozatban szó van az evangélium hirdetéséről, de ez csak az egyik dimenziója Jézus küldetésének, ami mellett ott van a foglyok szabadulása, a betegek meggyógyítása is, ami alapvetően testi-fizikai dolgokat is magában foglal. Jegyezzétek meg, hogy az a felfogás, hogy csak a lelki dolgok számítanak, és a testi megvilágosi dolgok bűnösök és elvetendőek, nem biblikus, hanem gnosztikus, okkult tanítások! Nekünk nem a testet és a világot kell gyűlölnünk, hanem a bűnt! Az pedig a lelki és szellemi dolgokban ugyanúgy hat, mint a testiekben vagy a világgal való kapcsolatrendszerünkben.

Mit jelent ez gyakorlatban? Nagyon egyszerű és magától értetődő dolgokat. A betegségről szóló nagyon alapos és részletes tanításban látni fogjuk, hogy a betegségek kétharmadát nem természetes okok, balesetek vagy vírusok okozzák, hanem – ahogy ma az orvosok is megnevezik – pszichoszomatikus, tehát lelki-szellemi okokból kialakuló betegségek, amik a bűnhöz és a démoni munkákhoz kötődnek. De miért tesz beteggé bennünket a Sátán? Miért akar bekorlátozni minket testi szempontból? Annyira világos ez! Mert ha beteg vagy, kimaradsz az istentiszteletből, a gyülekezetből, nem tudsz elmenni szolgálni, evangéliumot hirdetni, szükségeket betölteni. A mi testünk tudjátok mi? A Szentlélek Temploma! A tested a templom! Mert a Szentlélek ma nem a kézzel csinált templomokban lakik, hanem emberi testekben. Vagyis neked kell elvinned az evangéliumot, a dicsőítést, az áldozatot a többi emberhez – neked kell a Szent Szellem csatornájává és szócsövévé lenned – de ha otthon fekszel bénán, lázasan, elmegy a hangod és erőd, akkor nem fogsz tudni templomként funkcionálni. Amihez persze hozzájárul azután az is, hogy a beteg ember mentálisan sem igazán alkalmas arra, hogy nagy dolgokat tegyen Istenért, hisz elég neki a maga baja és fizikai fájdalma. Értitek?! Ezért gyógyított Jézus, és ezért gyógyítottak az apostolok is! Ez nem valami extra szolgáltatás, ami csak az apostoli időkre szól – hanem állandó és folyamatos templomrestauráció! Mert életveszélyes, összedőlő, beázó templomba senki nem rendez istentiszteletet.

A sátán tehát jön, és elkezd leépíteni a testünket, hogy a Szentlélek fizikai mozgásterét minél jobban lekorlátozza az ágyra, a betegszobára, az otthonra vagy a kórházra. Ez is egy bekorlátozás, még hozzá egy nagyon mindennapos korlát. De te soha ne nyugodj ebbe bele! A betegségek legalább kétharmadára a hit, a megtérés és a biblikus gyógyító szolgálat, amiről fogunk majd részletesen tanulni, 100%-os biztonsággal megoldást ad! Jézus egyetlen embert sem hagyott betegen! Mert egyetlen templomról sem mondott le! Mi se tegyük! A **Jakab 5:14-16-ban** található, előbb már említett újszövetségi utasítás – amelyet a mai keresztények alig hisznek el és főleg alig gyakorolnak – nem egy fakultatív tevékenység, hanem egy központi gyülekezeti alapelve, sőt, kötelességet jelent, éppen azért, hogy ne legyen Isten népe a betegségbe bekorlátozva:

Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.

Ahogy látjátok, ezen a területen legalább négy irányban tud a Sátán korlátot állítani az életünkbe: bekorlátozza a hitünket, az engedelmességünket, a tanításban ad egy korlátot, hogy ezzel a hárommal a Szentlélek templomának működését tudja bekorlátozni. És ha nem döntjük le a korlátokat ezeken a területeken, akkor marad az életünk a betegség általi szűkösségekben!

5. SZŰK SZÍV - ÖNZÉS

Pál apostol a **2Korintus 6:12-ben** írja ezt:

...nem a mi szívünkben van kevés hely számotokra, hanem a ti szívetekben van kevés hely számunkra.

Károli így fogalmazza: „szorosságban vagytok a ti szívetekben” Ez a beszűkült szív, amelyből kimarad a másik ember, mert nem fér bele. Ennek sok megnyilvánulása van. Az **5Mózes 15:7-8** például ezt mondja:

Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne légy kemény szívű és szűkmarkú szegény testvéreddel szemben, hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, amiben segítséget szenved.

Soha ne legyél kemény szívű, vagyis beszűkült szívű, és ebből fakadóan beszűkült markú az embertársaidal szemben. Miért? Mert abból mindenki veszít. Nem csak az, akinek nem adsz, hanem te is veszítesz azért, mert megtartod magadnak azt, amivel szolgálhattál volna! Nézzünk néhány igét erre az alapelve:

Példabeszédek 11,24-25

Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut. Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.

Példabeszédek 28,27

Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri.

2Korintus 9,6

Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.

Ez egy egészen sajátos isteni gondolkodásmód: minél többet adsz másoknak, annál többet kapsz vissza Istentől! Ez az adás mentalitása és törvénye –a mely szintén egy önálló tanítási téma a bibliaiskolában, amire vissza fogunk még térni. A Sátán megpróbál bekorlátozni az adásban, de ha ezt meg tudja tenni, azzal bekorlátozza az egymás felé való közösségünket és bekorlátozza Isten áldásait is az életünkben. Ennek a

korlátnak a leggyakoribb és ma a legáltalánosabb megnyilvánulása a közömbösség. Erre is van egy nagyon komoly ige az **1János 3:17-18**:

Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükségét szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete? Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.

A Sátán be akarja korlátozni a szeretetünk megnyilvánulását! Az nem baj, ha csak beszélünk róla, de az már baj, ha tesszük is. És ennek a korlátnak a kulcsszava az „elnézi”. Amikor úgy csinálunk, mintha nem vennénk észre a szükségteket, és nem ránk tartozna azoknak a kielégítése, és elfordítjuk a tekintetünket, és elnézzük mások szenvedéseit. Ez egy óriási korlát Isten gyermekeinek az életében, ami lekorlátozza a mi rendelkezésünkre álló mennyei áldásokat és erőforrásokat. Az önzés és a szűk-szívűség, szűkkeblűség tehát egy nagyon gyakori sátáni korlát az életünkbe, ami bennünket is szűk térre korlátoz be. Hogyan lehet ez ellen küzdeni? Az adás mentalitásával, a bővölködés mentalitásával, ahogy az jellemző volt például az első gyülekezetre – még ezt az igét nézzük meg az **ApCsel 4:34-35-ből**:

Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem, mert akiknek földjük vagy házuk volt, eladták azokat, az eladott javak árát pedig elhozták, és letették az apostolok lába elé, azután széosztották mindenkinek úgy, ahogyan szüksége volt rá.

6. KISEBBRENDŰSÉGI KOMPLEXUS

Ez a helytelen identitás korlátja, ami egy speciálisan magyar mentalitásból fakadó sátáni korlát. Sajnos ez nagyon jellemző ránk, és sok esetben ezt a megtérés sem változtatja meg automatikusan, és a keresztények nagy része egy állandó kisebbségi komplexussal éli tovább az életét, így szolgál, így imádkozik, és elhiszi azokat a sátáni hazugságokat, hogy nem alkalmas semmire, Isten őt úgyse fogja használni, neki úgyse lesznek nagy áldásai és istenélményei. Mivel a következő tanítástól kezdve itt a bibliaiskolai tematikában tizenkét héten át az istenfiúság identitásával foglalkozunk, most csak egyetlen igei gondolatot szeretnék itt a szívetekre helyezni, amely az identitás-kérdés alapigéje, a **4Mózes 13:33-at**, amelyben a Kánaán kikémlésére kiküldött vezetők közül tíz vallja meg a saját identitását, amikor találkoztak Amálék fiaival. Azt mondják saját magukról:

„olyannak láttuk magunkat, mint a sáskák”

Egy másik fordítás szerint:

„olyanok voltunk a saját szemünkben, mint a sáskák”

Ez a totálisan torz identitás! Amikor Isten népe, akiknek Isten előre odaadta az Ígéret Földjét, ott a startvonalon elkezdnek arról beszélni, hogy ők csak férgek, akiket eltapos az ellenség, akiknek semmi esélyük sincs a győzelemre, és a legokosabb dolog, amit tehetnek, a visszavonulás. Sok keresztény ember gondolkodik ugyanígy! Amikor meglátják a problémákat, a feladatokat, a kihívásokat, az ellenséget, elkezdnek nyivákolni, hogy úgyse sikerül, inkább ne csináljunk semmit. Ez egy halálos identitás! Tudjátok mekkora beszűkülést hozott ez Izráel népébe? Egy egész generáció kihalt, és elveszett 40 év! A helytelen, a beszűkült identitás miatt! De erről majd a következő tanítástól kezdve sokat fogunk tanulni, mert kulcsfontosságú, hogy az identitásunk a helyén legyen, mert a helyes, krisztusi identitásból mindig a bővölködés mentalitása fog kiáradni, és nem a beszűkülésé, hiszen maga Jézus mondta a saját szolgálatának és identitásának céljáról a **János 10:10-ben**:

Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.

7. TANÍTÁSI KORLÁTOK

Sajnos a helytelen, nem bibliai tanítások rengeteg korlátot tesznek be a hívó emberek, gyülekezetek vagy akár egész felekezetek életébe. Vannak olyan felekezetek, ahol az a hivatalos tanítás, hogy a kegyelmi ajándékok megszűntek az apostoli korban. Igaz, hogy erre semmiféle igei alap nincsen, de ennek ellenére

tanítják. És mi az eredménye? Az, hogy nem is működnek ezek a kegyelmi ajándékok az ilyen gyülekezetekben, és marad az emberi, a testi erőlködés, és teljes mértékben hiányzik az, amit Isten természetfeletti dimenziója fel tudna szabadítani a gyülekezetben. A Sátán betett egy tanítási korlátot, és Isten népe beszűkül. És meg lehet nézni, hogy az ilyen felekezetek mára az elnéptelenedés, a folyamatos fogyás és beszűkülés folyamatában vannak világviszonylatban.

Egy másik tanítási korlát a csodákra, a gyógyulásokra vonatkozik. Isten nem gyógyít hit által – mondják egyes tanítók. Mi az eredmény? Az, hogy az ilyen gyülekezetek tele vannak beteg emberekkel, akik nem is gyógyulnak meg, vagy legfeljebb gyógyszerek és orvosok segítségével. És kimarad az Isten hatalmáról szóló bizonyágtétel. Megpróbálják korlátozni Istent, mintha erre joguk lenne, de csak ők veszítenek. És tele vannak betegekkel, temetésekkel, és alig szólnak bizonyágtételek. És ha esetleg mégis megtörténik egy-egy csoda, akkor lesz mit ünnepelni a következő tíz évben. Ők veszítenek, és a Sátán csak nyer – mert amíg beteg Isten népe, addig legalább nem missziózik.

A harmadik jellemző tanítási korlát a világról szóló teljesen hamis és torz tanítás. Eszerint a hívőknek nem lehetnek „világi” barátai, a hívők nem mehetnek „világi” helyekre, és jön a gettó-kultúra, a befelé fordulás, a keresztény beltenyészet, és egy olyan zárt, áporodott levegőjű gyülekezet, ahová aztán tényleg senki nem is fog kíváncsni. Ki nyer megint? A Sátán! Mert az ilyen gyülekezet soha nem lesz lélekmentő gyülekezet! Jól ellesz magában, de nem jelent veszélyt a Sátán királyságára nézve!

Tanítási korlát a saját felekezetiiségünk túlhangsúlyozása. Amikor egyes felekezetekben arról tanítanak, miért nem lehetünk egységben más felekezetekkel és keresztényekkel. Az ilyen tanítások állítják fel a korlátokat a hívők egysége közé. És bejönnek az irigységek, a felekezeti gőg szellemisége, a másik lenézése, a féltékenykedések – és ahelyett, hogy a hívők egysége hitelesítené az evangéliumot, a hívők belharcai csak aláássák a maradék missziós potenciálokat is.

Lehetne sorolni tovább, mert sajnos a Sátán rengeteg korlátot és torzítást helyezett bele a tanításokba, a próféciákkal, az apostoli ajándékkal, a szellemi harccal, magával a démoni világgal kapcsolatosan, de gondolhatunk a táncról, zenéről szóló teljesen hamis és sokszor nagyon szűklátókörű tanításokra. Ezek mind-mind csak egyre szűkebb területre korlátozzák be Isten népét! És mindezt a gyülekezetek vezetői és tanítói viszik végbe a Sátán legnagyobb örömére! Jézus nagyon keményen beszél a vezetőikkel, amikor azt látja, hogy azok csak akadályozzák és beszűkítik az Isten munkáját – olvassunk bele az Igébe a **Máté 23:13-ban**:

Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni...

Vagy egy másik helyen, a **Márk 6:6-9-ben** szintén leleplezi ezt a farizeusi mentalitást Jézus, ami az ilyen tanítások mögött áll:

Találóa n prófétált Ézsaiás rólatok, ti képmutatók, amint meg van írva: Ez a nép csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem. Hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai. Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok. Ezt is mondta nekik: Szépen félretereszitek az Isten parancsolatát azért, hogy a helyébe állíthassátok a magatok hagyományait.

Nagy felelősség a tanítás, és ha az nem biblikus, hanem emberi, felekezeti, teológiai, akkor az mindig a szűkölködésbe vezet, míg ha biblikus, az mindig az áldásokat és a mennyei erőforrásokat szabadítja fel a gyülekezet életében.

8. FÉLELEM

Az utolsó olyan korlát, ami hihetetlen mértékű korlátozó erővel bír a Sátán kezében, a félelem. A Sátán a hívő emberek hitét, engedelmisségét és áldásait semmivel sem tudja jobban beszűkíteni és bekorlátozni,

mint a félelemmel. Tudjátok meg, hogy a félelem és a megfélemlítés a Sátán egyik legjobb módszere a hit megoltásában! Jézus Krisztus nemegyszer mondta azoknak, akik hozzá mentek: „ne félj, csak higgy!” Mert a félelem és a hit két egymást kizáró lehetőség! A kettő soha nem működhet együtt: vagy a félelem lelke van bennünk, vagy a hit van bennünk! A **2Timóteus 1:7** ezt mondja:

Nem a félelem lelkét kaptátok, hanem az erőt, a szeretet és a józanság lelkét!

Vagy félelem – vagy erő, szeretet, hit és engedelmisség! Vagy-vagy! Ahogyan az óember és újember között sem szerepelhet az „ÉS” kötőszó, így a félelem és a hit között sem szerepelhet más, csak a „VAGY-VAGY”. Jegyezték meg: a félelem a hit negatív fajtája. Ugyanúgy működik, mint az Istenbe vetett hit, ami a nem láthatót behívja a látható világba. A félelem a Sátán negatív ígéreteinek láthatóvá tétele! Amitől félünk, az nagy valószínűséggel be is fog következni, mert a félelem egy negatív irányú hitet szabadít fel az emberben. Ha Jézusnak hiszel, akkor Jézus azt mondja: „legyen a te hited szerint!” De ez fordított előjellel is működik: ha a Sátánnak hiszel, ha a félelemnek hiszel, akkor az is a te hited szerint lesz! A hit is, és a negatív hit, a félelem is megtermi a maga gyümölcsét!

Olvassuk el a **Jób 3:25**-öt – itt azt mondja Jób:

Amitől leginkább rettegetem, az jött rám, és amitől féltem, az teljesedett be rajtam.

Jób szívében a félelem lelke volt. Isten azt mondja róla, hogy cselekedeteiben tökéletes és feddhetetlen, de mindezek ellenére kiderül, hogy a szíve már fertőzött. És Jób félelme egyszer csak manifesztálódott és megvalósult. Jegyezd meg, hogy a hit akkor is működik, ha Istenre irányul, de akkor is működik, amikor a Sátánra irányul! Mert Isten beszéde is, és a Sátán beszéde is hitet ébreszt, ami aztán az életünkben és a cselekedeteinkben fog megnyilvánulni, és meghozza a maga gyümölcsét. Még egyszer megismétlem: ne hallgasd a félelem beszédeit, az aggodalmaskodás beszédeit, a vádlás beszédeit, a nyugtalanság beszédeit, a féltékenység beszédeit, mert ezek mind a félelem gyökeréből táplálkoznak. Hallgasd mindig a hit bátorító beszédeit, és az ilyen beszédeket mondd te is tovább másoknak, mert a félelem mindig bekorlátoz, a hit azonban mindig kitér!

2. HOGYAN JUTHATUNK KI A TÁGAS TÉRRE?

Mielőtt megnéznénk a tágas térre való kijutás hat konkrét lépését Isten Igéjéből, szeretnék néhány általános alapelvet itt is lefektetni.

Az első, hogy soha ne fogadjuk el természetesnek a szűk teret és a korlátokat! Sok hívő ember és gyülekezet beletörődött abba, hogy neki csak ennyi jutott. Bizonyára Isten akarta így! Pedig ez nem igaz, a Sátán akarta így, mi meg bedőlünk neki. Isten népének a világot kell meghódítania, nem egy szűk területen, egy évszázadok óta ugyanakkora szűk területen kapirgálnia büszkén, mint a kakas a szemétdombja tetején! Nagyon tágas az a tér, amit még meg kell hódítanunk Isten számára, de ahhoz ki kell lépni erre a tágas térre! A kiútnak több lépése van, amelyek közül egyet sem spórolhatunk meg, mert ezekhez kapcsolódnak a tágas térre elvezető ígérek! És nézzétek meg, Isten valamennyi ígérete, amely a tágas térről szól, a Sátán beszűkítő stratégiáira adott válaszok!

A második, hogy a szűkölködésből csak az tud kijönni, aki kész konfrontálódni a korlátokkal! Ez egy harcos mentalitást jelent, amelyik nem nyugszik bele a korlátokba, és nem csak felismeri őket, nem csak zavarja a jelenlétük, hanem nagyon tudatosan nekiáll egyiket a másik után lerombolni!

A harmadik pedig, hogy miután leromboltuk a korlátokat, azután az elérhetővé vált tágas területet birtokba is kell vennünk! Egy példával had illusztráljam ezt nektek: képzelj el, hogy börtönben vagy. Az első lépés: ne törődj bele abba, hogy ott vagy. Sok ember annyira megszokja a börtöncelláját, hogy már nincs is kedve kijönni onnan. Ott legalább ismeri a szabályokat, van fedél a feje fölött és kap enni. Hogy szűk a tér, esetleg csak néhány négyzetméter, és csak egy-két ember, az egy idő múlva már nem is zavarja. De te soha ne

fogadd el a szűkös teret, ne szokd meg a rácsokat az ablakon, hanem kezd el kibontani őket. Ez a második lépés. A börtönajtókat kidönteni, a rácsokat kifűrészelni, a falakat lebontani! És ha ez is megvan, akkor ki is kell menni a cellából. Megint csak jellemző, hogy sok hívő a megnyílt lehetőségekkel nem tud élni, és a megnyílt ajtókon nem lép ki vagy nem lép be. De tanuld meg: a tágas térre nekünk kell kimenni! Isten kinyitja az ajtókat, megmutatja az utat, felkészít rá, ígéreteket ad – de nem veszi birtokba helyettünk! Miért? Mert ezt ránk bízta!

Ennyi bevezető után nézzük meg azt a hat konkrét lépést amelyeken keresztül kijuthatunk a szűkösségből és birtokba vehetjük a tágas területeket:

1. AZ ISTEN SZAVÁNAK KUTATÁSA

Zsolt 119:45 – Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem.

A héberben a „dárás” ige pontosan azt jelenti: „nagy igyekezettel, összpontosítással keresni valami fontosat”. Tehát nem csak keresgélem, és ha nem lesz meg, attól még nem dől össze a világ... De, összedől! Ha nem lesz meg, ha nem találok meg Isten akaratát és kijelentését, akkor szűk téren marad az életem! Isten kijelentésének ilyen szorgalmas keresése azonban mindig tágas térre vezet! Látjátok, ez a Sátán első csapdájára adott isteni ígéret! A Sátán be akarja szűkíteni az Isten-ismeretünket, de ha mi keressük Őt, ha keressük a „rhémát”, a nekünk szóló utasításokat és ígéket, akkor tágas térre jutunk! (A bibliatanulmányozásra egy egész hónapot fogunk szentelni, négy alapos tanulmányt, rögtön a fiúságról szóló alapozás után.)

2. A HITBŐL FAKADÓ IMÁDSÁG

Zsoltárok 118:5: Nyomorúságomban az URat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem.

A hitből fakadó imádság mindig tágas területre vezet! Mert az előtt az Úr előtt, aki a segítségünkre siet, nincsenek korlátok! Sokan azért maradnak benne a nyomorúságban, mert ugyan hívják az Urat, de igazából nem bízzák rá magukat az Ő segítségére, nem várják meg az Ő segítségét és szabadítását, és inkább segítenek magukon. Imádkoznak, aztán terveznek a maguk bölcsességéből és dolgoznak a maguk erejével. Mintha nem is mondtak volna semmit imádságban. Csakhogy ebből ritkán lesz tágas tér!

Olvassuk el JÁBÉC IMÁDSÁGÁT az **1Kronikák 4:10**-ből:

*Bárcsak nagyon megáldanál engem, és **kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom!** És megadta neki Isten, amit kért.*

Az ilyen imádságok tetszenek Istennek: egyszerűek, egy mondat az egész, de benne van ennek az egyébként pogány embernek minden szíve kívánsága. Ha valaki ezt hittel imádkozza, azután pedig rábízta magát Istenre, aki azt ígérte, hogy ha hívjuk őt, tágas térre vezet bennünket, annak Isten meg is adja azt, amit kért! A hitből fakadó imádság a Sátán második csapdájára adott megoldás. (A hitből fakadó imádságról lesz még szó később részletesen, egy egész tanítást szentelünk ennek a témának is.)

3. A KÚTÁSÁS MINDIG TÁGAS TERET JELENT!

Olvassuk el az **1Mózes 26:19-22**-t:

Egyszer Izsák szolgái a völgyben ástak, és ott olyan kutat találtak, amelyben forrásvíz volt. A gerári pásztorok azonban pörlekedtek Izsák pásztoraival, és ezt mondták: mienk a víz! Ezért nevezte el a kutat Észeknek, mert civakodtak vele. Azután más kutat ástak, de amiatt is pörlekedtek, ezért azt Szitnának nevezte el. Onnan is továbbvonult, és egy másik kutat ásott,

*amely miatt már nem pörlekedtek, ezért azt Rehóbótnak nevezte el, mert ezt mondta: Most már **tágas helyet** szerzett nekünk az ÚR, és szaporodhatunk ezen a földön.*

Izsák kútásása által válik prófétai képpé, hogy Jézus Krisztus úgy nevezi meg saját magát, mint „az élet vizének kútforrása”. Jézus az a kút, amelyből ha valaki merít, soha többé nem szomjazik meg, hanem örök élete lesz. Jézus az a kút, amelyet ha megtalálunk, akkor tágas helyre, az örökkévalóságba vezet bennünket. Benne van nekünk tágas helyünk, korlátlan életünk, kiapadhatatlan forrásunk! Jézus Krisztusban! És ezt a kutat nem a sivatagban kell megásni, még csak nem is a gyülekezeti terem közepén, hanem a szívünkben! Azt mondja az Úr Jézus a **János 14:23**-ban:

Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.

Az Atya és a Fiú a mi életünkben lesz megtalálható és elérhető, azáltal, hogy szeretjük Jézust, ami pedig nem egy szentimentális érzelgősséget jelent, hanem azt, hogy nagyon is valóságosan alárendeljük neki az életünk minden területét. Jézus Krisztus az Élet vize, mi pedig az Élő víz kútja leszünk ebben a világban! Ezt fogalmazza meg Pál apostol úgy, hogy „a ti testetek a Szentlélek temploma”. Templom vagy, testvér! A te tested és életed a találkozási pont Isten és ember között! A te tested és életed az áldozatbemutató helye, az istentisztelet helye, az imádás helye és az evangéliumhirdetés helye! A te tested és életed az a tágas tér, amely be tudja fogadni a végtelen és hatalmas Istent! Ásd meg az életedben az istenismeret, a bibliáismeret, a hit, az imádás, az áldozás és a dicsőítés mély kútját, és akkor felfakad életünkben az Élet vize, és még másoknak is tudunk adni belőle! Akkor eljön majd a gyümölcstermés, a szaporodás és sokasodás ideje!

4. A BŰN SZÖVETSÉGÉBŐL VALÓ KILÉPÉS

Nehémiás 9:35-37: *Bár országukban sok jótéteményt adtál nekik, **tágas és kövér földdel** ajándékoztad meg őket, mégsem szolgáltak téged, és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből. És most mi szolgálunk! Éppen azon a földön, amelyet őseinknek adtál, hogy egyék annak gyümölcsét és javait, azon vagyunk szolgálók. Termése azokat a királyokat gazdagítja, akiket fölénk helyeztél vétkeink miatt, és ők tetszésük szerint uralkodnak rajtunk és állatainkon. Mi pedig nagy nyomorúságban vagyunk.*

A legtöbb korlátot az ember életében mindig a bűn állítja fel, amely szolgaságba dönt azon a földön, amelyen pedig uralkodnunk kellene! A keresztény ember számára a legnagyobb csapda az a bűn, amellyel hívőként, tudatosan szövetséget köt. Mert sajnos van ilyen, elég sok, mindannyiunk életében. Komoly hívő emberek élete és szolgálata marad szűk téren és marad gyümölcstelen az őket megkötöző titkos és megtúrt bűnök miatt! A versengés, az irigység, a pornográfia, az Isten becsapása például a tizeddel csak néhány az ilyen titkos és megtúrt bűnök közül, amelyekkel hajlamosak vagyunk szövetséget kötni. És hiába van előttünk a tágas tér, az Isten ígéreteinek végtelen tárháza, olyan, mintha egy láthatatlan fal elválasztana bennünket tőlük, és hiába igyekszünk, nem tudjuk birtokba venni azt, ami a miénk. Mert aki szövetségbe lép a bűnnel, önként sétál be a Sátán börtöncellájába! Az ilyen szövetségekből mindig szolgaság lesz, és fizethetjük az adót, a sarcot az ellenségnek, a Sátánnak! (Azért ismételve sokszor, hogy tudatosuljon: mindez nem az üdvösségünkről szól, mert azt ingyen kegyelemből kapjuk, hanem az áldásokra és az átkokra vonatkozik! Sokat fogunk még erről tanulni.)

Nagyon fontos lépés a tágas tér felé, hogy ezeket a megtúrt bűnöket összetörjük és megtisztuljunk, megtérjünk belőlük! Ehhez pedig egyfajta szent radikalizmusra van szükség! **Ézsaiás** ezt mondja a **30:22-23**-ban:

*Tisztátalannak fogjátok tartani az ezüsttel bevont bálványszobrokat és az arannyal borított istenszobrokat. Kiszórod azokat, mint valami undokságot, és ezt mondod: Ki veletek! Isten pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földet, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad **tágas legelőn** legel azon a napon.*

Amikor Isten népe kiszórja majd a bálványokat és a bűnt, akkor tágas térre fog jutni! De csak akkor! A megtérés mindig radikális! Ez a szó azt jelenti: „gyökérig ható”. Mert nem akkor egészséges a fa, amikor szép zöldek a levelei, hanem amikor egészséges és erőteljes a gyökere! És sokszor éppen itt van a baj, hogy a levelek, amik láthatók, szép zöldek, a gyökér pedig, ami emberi szemmel nem látható, rohad a bűntől! Csakhogy Isten éppen ezt a gyökeret akarja újjáteremteni! A szívünket akarja megváltoztatni. Vagy adod neki a szívedet, vagy maradsz a bűn szövetségében! Mert az embert vagy gyökerestől lehet átformálni, vagy sehogy!

5. A HAMIS ÍTÉLKEZÉS MEGSZÜNTETÉSE

Jób 36:16-17 – *Téged is kivezetne a nyomorúság torkából tágas helyre, ahol nincs szorultság, és bőven kerülne asztalodra zsíros étel. De te igaztalan ítélkezéssel vagy tele, és jogosan ér utol az ítélet.*

A hamis ítélkezés mindig beszűkíti az életünket! Ez egy nagyon gyakorlati tanítás, ugyanis semmi nem korlátozza be jobban Isten népét, és főleg az egymással való kapcsolatunkat, mint a hamis ítélkezés. Ez a hívő emberek egyik legocsmányabb szokása: hogy állandóan kritizálják és ítéletik egymást is, sőt még Istent is! Hogy a gyanú és a bizalmatlanság légkörét hordozzák maguk körül. Hogy a vádolás mentalitását hordozzák a szívükben, és ez jön ki a beszédükből: a keserű vádolása Istennek és embernek egyaránt. A világi emberek sokszor különbek, mert egy munkahelyen nincs annyi fúrás, intrika, megjegyzés, kritizálás és elégedetlenség, mint egyes gyülekezetekben! Ebből meg kell térni, mert ez nagyon súlyos bűn! Megoltja a közösséget és megoltja a Szentlelket is! Isten népére az egymás felépítése, vigasztalása, megerősítése, a pozitív beszédek, a bátorítás beszédei kellene, hogy jellemző legyen! Mert ezt nem fogja adni a világ vagy a Sátán senkinek, ezt csak az Isten Lelke tudja adni! És ott, ahol ezek hangoznak, ott tágas téren élnek az emberek, oda jó elmenni és oda jó tartozni! Ahol azonban csak vádolnak és ítélkeznek felettünk, ott mi sem érezzük jól magunkat. Ez egy nagyon fontos téma, amiről az evangélizációval és a világhoz való viszonyulásunkkal kapcsolatban később még részletesen vissza fogunk térni.

6. VEZETHETŐSÉG

A tekintély és a pásztorlás hiánya mindig szűkösségbe visz. Jegyezzétek meg, mert ezt is sokszor fogjuk még ismételtetni: a függetlenség egy sátáni szellemiség és mentalitás! Aki kilép az Isten által megalapított tekintélyi rendekből, az mindig rálép a szűkölködés és a sátáni rabság útjára!

A **23. zsoltárban** ezt olvassuk:

Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm... Tágas legelőre vezet engem.

Mit jelent ez? Hogy pásztor nélkül viszont szűkölködés van! Vezetés nélkül tévelygés van, a tévelygés pedig mindig a pusztaságba, a csapdák közé és a halálba vezet!

Hóseás 4:16: *Ha Izráel olyan szilaj, mint egy szilaj tehén, akkor legeltetheti-e őket az ÚR tágas helyen, mint bárányokat?*

A válasz természetesen az, hogy nem! A szilaj, nem vezethető ember mindig szűk helyen marad! A tágas térre azok jutnak, akik vezethetőek! Akik nem olyanok, mint a tehének, akik bambán bámulnak, miközben legázolják a környezetüket, hanem olyanok mint a juhok, és ismerik a juhok nagy pásztorát, Jézust, felismerik az ő hangját és követik is őt. Akik előtt nagy becsülete van a Szentlélek kijelentésének és vezetésének! Akiknek van vezetőjük, és követők is válnak, nem csak bámulják a vezetőt, hanem mennek is utána hűségesen és szorosán a nyomában! Tágas térre csak a tanítható, a vezethető emberek jutnak! Miért? Egyszerűen azért, mert mi magunktól nem találunk oda! De a mi jó Pásztorunk odavezet bennünket! Ez a keresztény élet minőségmutatója: a követés, hogy mennyire vagyunk követők és követhetők! Egy igehirdető egyszer azt mondta, Istennek nagyon sok szimpatizánsa van a mai világban, de nagyon kevés a

követője. Valószínűleg ezért van az is, hogy nagyon sokan hallottak az Ígéret földjéről, de még nagyon kevesen vették azt birtokba.

ÖSSZEGZÉS

Amit most tanultunk a Bibliából, a szellemi élet törvényszerűsége, mert a Sátán nem akarja, hogy tágas helyen éljünk, hogy nagy áldásokat kapjunk, ő abban gyönyörködik, ha nem jövünk ki az ő uralma alól, hanem ott maradunk, vagy ha már kijöttünk az ő uralma alól, akkor egy terméketlen, gyümölcsstelen és hatástalan keresztény életet éljünk. Ezt csinálta a fáraó is az egyiptomi kivonulás előtt: elkezdett alkudozni Mózesrel. Először azt mondta: Ne menjetek el, jó nektek itt Egyiptomban. Legyen a szívetek „izráeli”, de az életetek maradjon „egyiptomi”. Ez a Sátán első hazugsága: hogy élhetünk Istennek tetsző életet a szűk helyen, a börtönben, a Sátán uralma alatt. Mózes azonban azt mondta: nem jó! És nekünk sem jó a szűk hely Egyiptomban, mert nem azért küldte el Isten az Ő Szabadítóját, hogy lelki élményeket adjon, de Egyiptom rabságából ne szabadítson meg bennünket! Nekünk nem Egyiptomban, hanem az Ígéret földjén kell élnünk! Nem maradhatunk a szűk helyen!

Erre azt mondja a fáraó: „menjetek, de ha már mentek, akkor legalább ne menjetek messzire!” Ez a Sátán második hazugsága: hogy nem kell annyira komolyan venni Istent! Nem kell a radikális változás! Mózes viszont azt mondta: „Dehogynem, jó messzire elmegyünk innen, fáraó! Nem maradunk a közeledben sem!” Ezután azt mondja a fáraó: „Ti férfiak elmehettek, de a családtagjaitok nem!” – Ez a Sátán következő hazugsága: elég, ha te megtértél, mások életét ne akard felforgatni. Mondj le a többi emberről! Mózes azonban erre is azt mondta: NEM! Visszük a családunkat is, nem megyünk el nélkülük! Minden embert elviszünk Egyiptomból és kiüresítjük a poklot, mert ez a küldetésünk! Senkit nem hagyunk a bűn rabszolgaságában!

Végül azt mondja a fáraó: „Ha már messzire mentek, akkor hagyjátok itt a barmaitokat és a javaitokat!” Nagyon jól tudta a fáraó, hogy akkor nem lesz miből áldozni! Azt mondja a Sátán ma is: „Menjetek a tágas térre, ha már visszatartani nem tudlak benneteket – de éljete szűkölködésben! Ne áldozatok és ne szolgáljatok!” És Mózes megint azt mondta: „Elmegyünk, messzire elmegyünk a te gonosz birodalmadtól, és visszük mindenünket! Nem hagyjuk itt neked a gyerekeinket, a javainkat, hanem visszük, mert az is az Úré! Mi most elmegyünk a tágas térre, az Ígéret földjére! Ez az utolsó szavam!” – és Mózes által Isten megszabadította az ő népét. Évszázadokkal később pedig elküldte a másik szabadítót, a názáreti Jézus Krisztust, hogy ezt a szabadítást tökéletesen bevégezze. Mi a te végső válaszod: maradsz a szűkösségekben, vagy követed a te szabadítót a tágas térre, amit elkészített neked?

3. ISTEN KORLÁTOZÁSAI

Ez az utolsó terület, amiről nagyon röviden még beszélünk kell. Mert ilyen is van. Alapvetően a Sátán mindig beszűkít, Isten mindig kitágít. Azonban van néhány pont, ahol ez pontosan fordítva működik: Isten tesz be védő korlátokat az életünkbe, míg a Sátán igyekszik ezeket az isteni korlátokat kiiktatni. Nekünk tehát életbevágóan fontos, hogy meg tudjuk különböztetni a Sátán gátló korlátait az Isten védő korlátaitól, nehogy véletlenül Isten korlátait kezdjük el leépíteni az életünkbe, és a Sátán korlátait pedig jóhiszeműen építgetni. Tipikus példa erre az eltorzult tanítás, ami a bibliai igazságok helyett emberi hagyományokat emel isteni rangra. Ezt általában jóhiszeműen csinálják, és nem veszik észre, hogy a jóakarató, de nem biblikus tanításokkal pontosan a Sátán bekorlátozó munkájának lesznek az építőmunkásai. Mert ez a folyamat ugyanoda fog vezetni bennünket mint az előző: ha lebontjuk az Isten által felállított védő korlátokat, akkor nem tágasabb, hanem egy szűkebb helyre jutunk, az áldások helyett a bukásba és az átkok közé.

Isten alapvetően három módon korlátoz és szűkít be bennünket – de ezeknek a bekorlátozásoknak a közös jellemzője éppen az, hogy megóvjon bennünket a beszűküléstől, és épp a bekorlátozás által vezessen bele a még nagyobb kitágulásba! Ezen a három területen szaladjunk végig egy-egy gondolatban:

1. ISTEN MINDIG BEKORLÁTOZ A BŰN FELÉ

Nagyon vigyáznunk kell azzal a manapság divatos nagy toleranciával, amely még a bűn felé is szabad utat engedne! Isten a bűn és az ember közé mindig tesz egy korlátot, ez a korlát pedig az Ige korlátja, amelyből világosan és egyértelműen kiderül, hogy mi jó és mi rossz, vagyis bűn. A Sátán a bűnbe mindig úgy tud beleterelni bennünket, hogy ezt a korlátot kiveszi az életünkéből, vagy megtanít bennünket átugrani, esetleg titokban átkúszni alatta, de a lényeg az, hogy valamilyen módon kikerüljük a bűntől elválasztó isteni korlátot. Ez azonban mindig beszűkít és bukáshoz vezet. Mivel ez egy nagyon egyértelmű korlát, erről elég most ennyit megjegyeznünk.

2. A KORLÁTOK LEHETNEK ISTEN VEZETÉSÉNEK IS ESZKÖZEI

A korlátállítás lehet a vezetés egyik eszköze. Gondoljunk a folyó medrére, amely két oldalról bekorlátozza a víz folyását, de ezzel egyben meg is határozza a folyás irányát. Vagy gondoljunk a közlekedési táblákra, amelyek bekorlátozzák, hogy mikor merre, mennyivel mehetünk, hova nem hajthatunk be vagy merre kötelező tartanunk. Ezek a korlátok mindi azért vannak, hogy célba is jussunk. Itt is érvényes, amit az előbb már említettem, hogy Isten Igéje egy ilyen általános korlát abban az értelemben, hogy megvéd a bűnbe való belesodródástól. De vannak esetek, amikor Isten egy-egy konkrét korlátot tesz bele az életünkbe, hogy ezzel megvédjen valamitől, ami nem az Ő akarata, amire még nem készültünk fel vagy aminek még nem jött el az ideje. Ha fellapozzuk az **ApCsel 16:6-10-hez**, akkor láthatunk Isten direkt korlátozó tevékenységére egy konkrét példát:

(Pál és munkatársai) Azután átmentek Frígia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában. Amikor Mízia felé mentek, Bitíniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket. Erre Mízián áthaladva lementek Tróászba. Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérte őt: „Jöjj át Macedóniába, légy segítségünkre!” A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Macedóniába, mert megértettük: oda hívott minket az Isten, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.

Isten azért zárta le Pál apostol missziós munkáját Ázsia felé, hogy megnyithassa Európa felé. Ez a korlátozás a missziómunka kiteljesedésének egy új irányát nyitotta meg, ami Isten akarata volt, és amikor Pál emberileg más irányba akart menni, akkor úgy olvassuk: „a Szentlélek nem engedte”. Isten néha nem enged szolgálni – de soha nem a szolgálatban akar megakadályozni, hanem más irányba akar vezetni bennünket. Ez is korlát, de egy helyes, isteni mederbe és tervbe való beleterelése az életünknek. De nagy felelősség, hogy egy ilyen esetben, amikor arról van szó, hogy valahol ne szolgálj, meg tudjuk különböztetni a Sátán hangját a Szentlélek hangjától. Mert látszatra ugyanilyen korlátokat a Sátán is betesz az életünkbe, azokat viszont rombolnunk kell. Én hiszem, hogy az, aki egy szoros koinóniában él Istennel, és az élete minden területén igei alapokon áll, és a Szentlélektől vezethető, nem fogja összekeverni az ilyen korlátokat az életében.

3. IDEIGLENES FIZIKAI KORLÁT A BÖJTÖLÉS

A harmadik Istentől való korlátozás fizikai téren jelentkezik, és csak ideiglenesen: ez pedig a böjtölés. Amikor az ember böjtöl, akkor korlátozza, néha egy időre teljesen beszünteti azokat a dolgokat, amelyeket Isten ajándéknak és áldásul ad neki: nem eszik, rövid ideig talán nem is iszik, lemond a kedvteléseiről, akár lemond a házasságról is, hogy imádkozzon és közbenjárjon másokért, Isten országa épüléséért. Ez mindig ideiglenes és mindig önkéntes, és mindig van egy magasabb rendű célja, amelynek ez a korlát egy természetfeletti eszköz.

Mivel Isten vezetéséről és a böjtről is lesz külön tanítás, akkor majd visszatérünk ezekre a dolgokra részletesen is. Addig is jegyezzük meg azt, hogy bizonyos területeken Isten is állít fel korlátokat az életünkbe, de ezek soha nem a beszűkülés, hanem mindig a tágas térre való kijutást elősegítő korlátok. Példaképpen pedig két igét idézzünk fel ezzel kapcsolatban:

Eszter 4:16

Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetek értem! Ne egyetek, és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is

Eszter és az egész zsidóság három napig nem evett és nem ivott, ami egy óriási fizikai lekorlátozása volt az életüknek, de ezalatt Isten a szabadulást készítette el Eszteren keresztül. Az ideiglenes fizikai lekorlátozás tehát eszköze lett egy sokkal jelentősebb bekorlátozásnak és pusztulásnak.

1Korintus 7:5

Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.

A böjt az imádság megerősítésének egyik módja. Itt Pál apostol nem az evésbeni, hanem a szexuális életben meghozott böjtről beszél, amelynek az egyetlen alapja a közös imádkozás lehet. Tehát itt is látjuk, hogy a böjt egy fontos és örömteli élvezetről való lemondás az imádkozás és közbenjárás kedvéért.